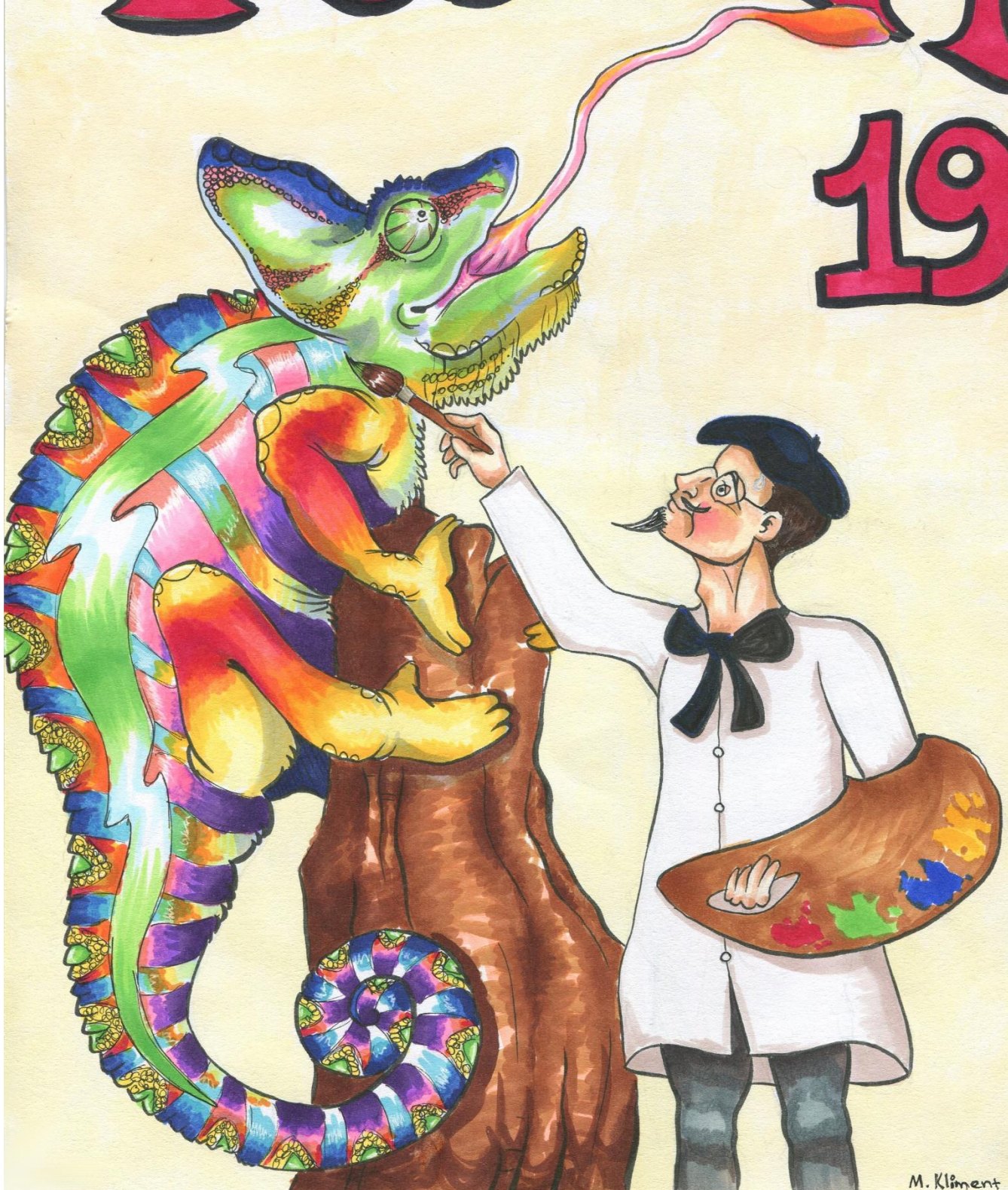

TONDA

19

M. Kliment

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Doporučujeme knihy	2-3
Příběhy	4-8
Luštění	9-15
Hra	16-17
Recepty	18
Stránka v němčině	19
Komiks	20

Redakce časopisu:

Ema Banghová (Ema), Hana Bertlová (Hanča), Karolína Bratková (Kája), Kristýna Brůnová (Kristýna), Nikola Čechová (Nikki), Sofie Dlouhá (Sofie), Rebeka Dobrovská (Rebe), Žofie Faugnerová (Žofie), Žaneta Jarošová (Žaneta), Gréta Kokešová (Grétka), Nela Koňářiková (Nela), Oskar Kout (Oskar), Kristýna Korbosová (Týna), Ema Krtková (Emča), Anastázie Nováková (Stázi), Johana Posoldová (Johy), Oliver Rubín (Oli), Matylda Sklenková (Maty), Sofie Sommerová (Sofi), Anna Spěvácová (Áňa), Nora Ševčíková (Nora), Vilém Vyskočil (Vilda)

Obálku nakreslil Matěj Kliment.

Milí čtenáři a čtenářky,

je tady další časopis Tonda. Tentokrát máme téma barvy. V příbězích se do barev úplně položíte. Budete si připadat, že jste žlutí, modří nebo zelení... Čekají na vás i zajímavé recenze a lahodné recepty. To by to nebyl náš časopis Tonda bez her a křížovek. Samozřejmě pro vás máme i komiks a bludiště.

Doufáme, že se vám bude náš časopis Tonda 19 líbit. Přejeme příjemné čtení a luštění.

Za redakční radu Nela a Johy

Nela, Johy

Zaslíbená Země Nezemě

AUTOR: Kaiu Shirai

KRESLILA: Posuka Demizu

(díly 1-4)

Zaslíbená Země Nezemě je původní japonský komiks. Říká se tomu manga. Co je na mangách tak zajímavé? To, že se čtou obráceně, to znamená zprava doleva. Chvilí trvá, než si na to člověk zvykne :-). V českém překladu vyšlo prozatím 12 dílů.

Mám přečtené 4 a o těch vám povím.

Je to příběh o třech dětech ze sirotčince Grace Field House, jmenují se Ray, Norman a Emma. Sirotčinec je obehnán třímetrovou zdí a i přesto se děti chtějí pokusit utéct. Dobře totiž vědí, že jejich vychovatelka Isabella posílá každý měsíc jedno dítě za bránu sirotčince k adopci, ve skutečnosti se ale stanou potravou pro démony. Ve druhém díle si Isabella vezme na pomoc sestru Krone, ale i ta má své úmysly. Ve třetím díle děti málem utečou, ale Isabella je přistihne a zlomí Emmě nohu. Ve čtvrtém díle zas pošle Normana přece jen na adopci. Moc jim to prozatím nevychází... Podaří se jim utéct? Snad se to dozvíme v dalších dílech.

Rebe

Frida Kahlo

Ilustrovaný životopis

AUTOR: María Hesseová

Srostlé obočí, nádherné hnědé oči, barevné květiny v krásných černých vlasech a umělecká, nespoutaná a zároveň bolavá duše.

Kniha Frida Kahlo – ilustrovaný životopis je kniha o této ženě, jejíž život byl barevný stejně jako její obrazy.

Nejnádhernější jsou ale ilustrace knihy, na které se člověk může dívat do nekonečna a najít všechny malinké detaily.

Svůj život vypráví ona sama, a tak se nedozvíte jen data, ale také Fridiny pocity a touhy.

Dozvíte se, jak se Frida potácela na prahu smrti po srážce autobusu, jak poté malovala v posteli, jelikož nemohla vstát, jak vystavovala své obrazy v Paříži, ale také jak ji vyčerpává smutek, jak střídá jednu operaci za druhou, jak jí musí amputovat nohu a pak také jak po čtyřiceti sedmi letech života umírá.

Nakonec nám ale přesto zanechala své nádherné obrazy, které její život líčí bez jediného slova.

Její pravé jméno je Magdalena Carmen Frida Kahlo Calderonová a její pravé já musíte v knize objevit sami...

Ema

DOBRODRUŽSTVÍ VÁCLAVA

Jednoho dne Václavovi došel dopis, že testují novou sondu (Václav pracuje na výrobě sond) a že chtějí, aby u toho byl. Václav nasedl do auta a jel. Když dorazil do testovacího centra sond, vešel do své kanceláře, ze které bylo vidět na červeně blikající sondu, a usnul na své židli. Najednou se probudil na židli a i s ní se začal propadat do portálu, který ho přenesl na červenou planetu. Jeho židle spadla vedle něj do červené trávy. Václav se rozhlédl kolem sebe a viděl, jak kolem vzduchem plavou medúzy. Václav se zvedl a prošel se po červené planetě. Nikde neviděl nic jiného než červenou barvu. Všiml si zajímavých červených hub, klekl si před ně a jednu utrl a kousl do ní. Chutnala zajímavě.

Najednou se většina medúz začala přibližovat k Václavovi. Václav upustil houbu a začal utíkat pryč. Když byl dál, došlo mu, že tam zapomněl svou židli. A rozběhl se za ní. Když byl u židle, v dálce zahlédl jeskyni. Všiml si medúz, které se lepily k zemi, kam upustil houbu. Václav se rozběhl s židlí k jeskyni. Zastavil se u jeskyně a uslyšel: „Hulalá.“ Otočil se a za ním stál domorodec. Václav se lekl a začal křičet: „Aááááá!“ Domorodec ho omráčil kyjem. Václav se probudil před náčelníkem domorodců. Náčelník mu řekl: „Když ty nám pomociš porazit lev, my tobě dáme zlato.“ Václav se rozhodl, že ne. A odešel pryč. Po chvilce chození mu došlo, že zapomněl svou židli, a rozběhl se zpátky k jeskyni. A najednou na něj skočil lev a sežral ho. Václav se okamžitě probudil na své milované židli. Pak odjel domů, na sondu zapomněl.

Vilda a Stázi

Jídlo, co záhadně ožilo

Jednou jeden vědec rozlil kouzelný lektvar a rozlil to na své dva hamburgery a v ten moment se to stalo.

Hamburgery, co polil, ožily a začaly dělat pohromu, protože se začaly rozmnožovat a to dost rychle.

Bylo to neuvěřitelné. Ty hamburgery se chytily po dvou a najednou se jich tam objevilo dvakrát více než na začátku.

Za chvilinku zaplnily jeho hrad a valily se dál do vesnice, co byla pod jeho hradem. Najednou ho napadlo, že by mohl sestrojít teleportační vynález, který by všechny vsákl, a najednou by se objevily na planetě bez barvy. Nějakou dobu to trvalo teleport postavit, ale povedlo se.

Na té planetě nic nerostlo. Když se tam hamburgery objevily, tak nebyly nadšené, protože tam nebyly barvy. Tak si řekly, že najdou způsob jak se dostat zpátky. Ale nebylo to tak jednoduché, protože tam byly uvězněny. Vajíčko napadlo to zkusit druhou stranou a to se nepovedlo. Až potom tomu vajíčku došlo, že je tam uvězněné. Také to nebylo nic platné.

Vědec byl velice šťastný a všechno dobře skončilo.

Nikki

Mona Lisa

V jednom muzeu jménem Louvre žil obraz. Asi si říkáte, jak obraz může žít? No, vy to asi nikdy neuvidíte, tedy pokud neudělají obrazy nějakou lumpárnu. Nejhorší lumpárnu můžete čekat od Mony Lisy. To jednou do toho muzea přišla holčička jménem Šárka. Šárka byla hezká, byla dobrá ve škole, ale byla velmi neposlušná. Šárka uviděla obraz Mony Lisy. Pro ni byl kouzelný. Prostě ji něco k tomu obrazu přitahovalo. Stoupla si k němu a fascinovaně (okouzleně) se na něj zadívala. A dívala se na něj tak dlouho, až jí rodiče zavolali, aby šla s nimi k dalšímu obrazu. Jenže jak jsem říkala, Šárka byla neposlušná a na obraz lvíčete s pomerančem a banánem na hlavě se podívat nešla. Najednou se jí začala motat hlava. Začala padat, a když už si myslela, že musí spadnout na zem, tak pořád padala dál a dál. Bylo jí špatně. Když se pokusila otevřít oči, viděla jen černou tmou. Dole ale zahlédla slabý odlesk světla. Zkusila se tam podívat, ale nešlo to. Ve tmě viděla malá světýlka pouličních lamp. Najednou uslyšela houkání policajtů. Zaposlouchala se víc, houkání přibývalo. Trhla očima za hlukem. Zahledla se dolů na svoje ruce a zjistila, že je v obraze Mony Lisy. Zatímco se Šárka v obraze zděsila představy, že v obraze zůstane napořád, rodiče se doma divili, že Šárka (tedy teď Mona Lisa) poslouchá na slovo, po večeri bez řečí umyje nádobí a jakoby nic jde spát po prvním pořadu pro děti. Mona Lisa už si lehla do postele. Co by teď Šárka v obraze dala za to, aby mohla spát. Místo toho přemýšlela, jak se z obrazu dostat. Ráno Mona Lisa musela vstávat brzy ráno. Vůbec se jí to nelíbilo. Když byla v obraze, nikdo nevěděl, že ještě dřímá. A když se rodičům Šárky snažila vysvětlit, že chce ještě spát, odpověděli jen, že musí jít do školy. Co je to ta škola? přemýšlela Mona Lisa, když už vycházela před dům. Uviděla kluky, kteří si povídali o škole. Jeden kluk se předklonil ke druhému a pošeptal mu do ucha, že dnes ve škole budou mít písemku a že bude z matematiky. Ale to už Mona Lisa nastupovala do autobusu. Když vystoupila na školní dvůr, uslyšela zvonění. Všichni se rozběhli ke škole a zaběhli dovnitř. Kam všichni tak pospíchají? říkala si pro sebe Mona Lisa, když pomaloučku šla ke škole. Ale ve škole pochopila, co znamená zvonění a kam všichni pospíchali. Už si to rozmyslela! Nechce být člověk, chce žít zase v obraze! A tak po škole, kde zavařila Šárce na pořádný průšvih, začala doma přemlouvat rodiče, aby ji zase vzali do muzea Louvre. Říkala, že se potřebuje naučit něco nového. A tak ji rodiče vzali do muzea ještě jednou. A když vstoupili, rychle pospíchala na známé místo. Tam, kde vždycky visela. Zadívala se na obraz. Najednou cítila, že ji do obrazu něco tahá, a už byla v obraze a Šárka zase Šárka. A tak se Mona Lisa dostala zase zpátky vedle obrazu lvíčete s pomerančem a banánem na hlavě.

Žofka

Černobílé oči

Rodina Barevných	
bratři	
Elis a Petr	Anna a Lukáš
Tonda 13	David 13
Josefína 11	Naty 7
Hana 9	

O podzimních prázdninách se Josefína probudila a podívala se na levou stranu své postele. Byly tam Hana a Naty. Pak se podívala na druhou stranu postele a uviděla Tonda a Davida. Po chvíli vstoupila do pokoje Josefínina maminka, aby jí Josefína pomohla nachystat snídani. Po pár minutách přišly do kuchyně všechny ostatní děti a dospělí, všichni si sedli k velkému stolu a začali jíst jídla, co Josefína s mámou připravily: palačinky, vajíčka natvrdo, chléb, maso, tvarohové buchty, mléko a čaj.

Po snídani se všechny děti rozhodly jít na výlet do lesa a nasbírat houby a lesní plody. Vymotaly se z městečka a kráčely k lesu. V lese bylo dětem hej! Sbíraly houby, postavily si tři základny, jednu dokonce na stromě, a hrály na babu. V jednu chvíli, když chtěl David předat babu Haně, někde v dálce něco bouchlo. Bum!

„Co co co to bylo?“ zeptala se Naty ostatních dětí. Tonda: „Nevím.“ Josefína: „Měli bychom se vrátit domů.“ „Máš pravdu,“ souhlasil David, ale jen co to dořekl, uviděly děti černobílý výbuch a z toho výbuchu se ozvalo: „Konečně svět lidí!“ „Kdo jsi?“ zeptala se Naty. „Já jsem Tom Prost.“ „A právě se chystám zhypnotizovat rodinu Barevných.“

Všechny děti rázem ztuhly, protože oni všichni i jejich rodina se jmenují Barevní. Tonda se jako první zmohl na slovo a zeptal se: „A proč zrovna rodinu Barevných?“ „Protože já nesnáším barvy. Když mi bylo 7, tak na mé škole byla soutěž v kreslení a poznávání barev. Já jsem se přihlásil, ale vůbec mi to nešlo. Byl jsem strašně naštvaný a barvy se mi staly nepřátelské. Tuhle moc jsem získal tak, že jsem se šel schovat před okolním světem, a když jsem po několika letech znovu vyšel, cítil jsem moc stát se pánem černobíla. Vy jste z rodiny Barevných?“ Josefína: „Ne ne.“ Tom se na ni podíval zvláštním pohledem a nakonec řekl: „Dobrá tedy,“ a pomalu odkráčel.

Začalo se stmívat a dětem došlo, že kdyby nebyly doma do tmy, rodiče by se o ně báli. Děti se sbalily a běžely domů. Když všechny děti stanuly před jejich domem, byl k nepoznání. Jejich červený dům byl najednou černý. Hnaly se ke dveřím, jak nejrychleji mohly. V poslední chvíli je však Tonda s Davidem zastavili. Měli stejný plán: podívat se oknem. Tonda se podíval a po pár vteřinách se otočil k ostatním a řekl: „Tom tam jen poletuje, nic víc jsem neviděl.“ „A co kdybychom šli do Cihláče?“ řekla Hana. A tak se tam rozběhli.

Cihlác byl opuštěný dům vedle jejich domu. Děti se ukryly na půdě a začaly vymýšlet plán. David navrhl, aby se Naty nepozorovaně vplížila do domu a podívala se, co Tom dělá. Všichni souhlasili, i Naty, a tak se děti chystaly do akce. David a Tonda sehnali prkno a natáhli ho do okna jejich domu. Naty po něm opatrně přešla a začala špionovat. To okno, do kterého Naty vlezla, bylo okno do koupelny. Schovala se do sprchy a pak se vplížila na schody vedoucí dolů do kuchyně. Sešla čtyři schody a podívala se dolů. Byl tam Tom a rozbíjel všechny nábytek kolem sebe. V křesle byli rodiče.

Naty se dopotácela do Cihláče a pověděla to ostatním. Ti byli zděšení, ale začali přemýšlet, co udělají. „Mám to!“ vykřikla Josefína. „Když Tom hypnotizuje, dívá se na toho dotyčného a soustředí se jen na to hypnotizování. A když už začne, tak nemůže jen tak skončit. Stačí, když mu dáme zrcátko před oči a bude hypnotizovat sám sebe.“ „Super,“ řekl Tonda a poplácal sestru po zádech. „Tak jo,“ řekl David, „kdo se odváží postavit samotnému Tomovi Prostovi?“

„Tak třeba já,“ řekla Hana. „Dobře,“ řekl honem David a pokračoval: „Má někdo zrcátko?“ zadíval se spíš na holky než na Tonda. „Jo, já,“ řekla Josefína a podala mu malou krabičku. David ji otevřel. Bylo to zrcátko a pudr. „Super,“ řekl Tonda, „jdem do akce.“ Za chvíli už všechny děti stály před jejich černým domem. Hana měla v ruce zrcátko a trochu se chvěla. „Jdem na to,“ zašeptal Tonda a spolu s Davidem vtrhli do domu. Za nimi pak vstoupila do domu Hana se zrcátkem. „Pojď si to s námi rozdat!“ křičeli Tonda a David. Tom Prost zpozorněl. Už nerozbíjel nábytek, ale díval se na kluky. Pak zahlédl Hanu. Hana věděla, k čemu se chystá. A když už Tom Prost začal říkat nějaké zaříkávadlo, dala mu Hana před oči zrcátko...

Pokračování příště

Nela a Johy

Světy

Byla jednou jedna holka jménem Lily a ta bydlela na statku v černobílém světě. Lily často jako malá slyšela pohádky o barevném světě, na jehož hranici byl velký a hluboký prales s říčkou a v ní kolem miliardy ryb. Vždy se tam toužila vydat, ale její máma jí říkala, že barevný svět neexistuje. O deset let později, když jí bylo čtrnáct, se rozhodla tento barevný svět najít. Také doufala, že najde svého otce, kterého nikdy v životě nepoznala. Jednoho dne si řekla: „Už mě tenhle černobílý svět nebaví. Musím najít ten barevný!“ Lily věděla, že jí máma

nedovolí jít na cestu do barevného světa, tak se rozhodla utéct v noci a nechat mámě vzkaz. Jediné co jí nenechalo spát, bylo kam vzkaz dát, aby ho máma hned ráno našla. Nakonec se rozhodla vzkaz položit do kuchyně. Když konečně přišel čas na útěk, tak Lily položila vzkaz, ve kterém bylo napsáno: „Ahoj mami, vím, že jsem to neměla dělat, ale vyrazila jsem na výlet najít barevný svět. Neboj, vrátím se.“ na jídelní stůl v kuchyni. Lily si obula pohorky, nandala bundu a vyrazila. Putovala lesem celou noc, až došla k řece, u které byla opuštěná bouda, ve které strávila zbytek noci. Ráno šla dál, než viděla louku. Louku prošla a zastavila se před velikým pralesem. Chvilí tam stála a pozorovala paviány, jak si hrají na honěnou. Zamyslela se: „Tak tohle je opravdu ten prales na hranici černobílého a barevného světa?...“ Lily hraniční prales poznala jednoduše, protože pralesem protékala říčka s asi miliardou ryb. Naposledy se podívala na černobílou oblohu a udělala první krok do pralesa. Tím paviány vyplašila a byla opravdu sama. Dále putovala pralesem celý dlouhý týden. Jednou, když se chystala jít spát, uslyšela dívčí hlas. „Kdo to je?!“ vykřikla zděšeně. „A kdo jsi ty?“ vykřikl dívčí hlas. Lily nejistě vstala a mžourala do tmy. Najednou zašustil keř před ní. Do vteřiny uviděla dívku s dlouhými vlasy. „A-ahoj, já jsem Lily, kdo jsi ty?“ vykoktala ze sebe nejistě Lily. „A já jsem Anna,“ řekla ta dívka. Chvilí se na sebe dívaly. Lily moc nevěděla co říct. „Kam jdeš?“ začala Anna řeč. „No, já jdu najít barevný svět,“ řekla po pravdě Lily. Anna na ni udiveně vykulila oči a řekla: „Já z něj pocházím!“ Lily se zarazila a dívala se na ni. Najednou zašustilo křoví a z něj vyletěl tygr.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

Rebe, Sofi

Nádherný oblouk přes krajinu,
dívat by ses mohl klidně i hodinu.

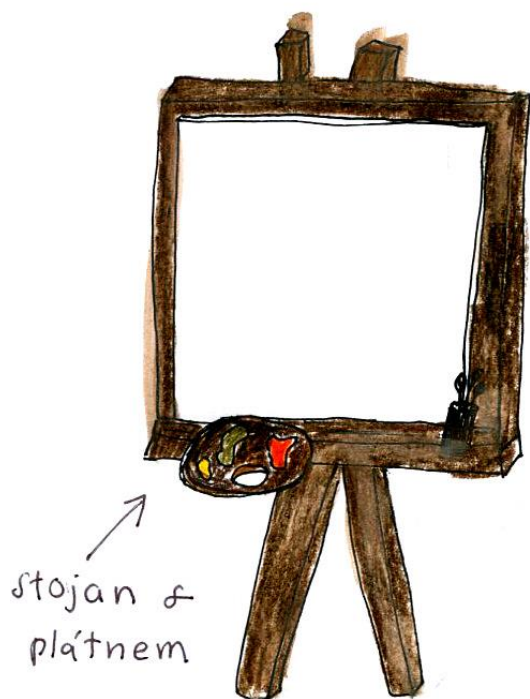
Jak nádherná je a barvami hraje,
kde ale končí, na konci háje?

Duha totiž má, co tajit, na jejím
konci můžeš poklad najít.

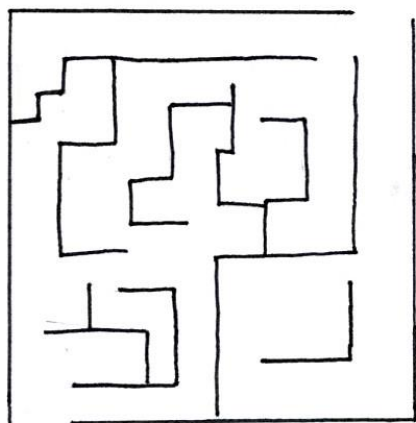
Proto si pamatuj, když uvidíš
duhu, neprozrad' tajemství a skryj
svou touhu...

Ema

Představ si, že jsi umělec, který je velmi slavný.
Namaluj na plátno obraz a do palety si dej
své nejoblíbenější barvy.

BLUDIŠTĚ

START

NAJDI V OSMISMĚRCE

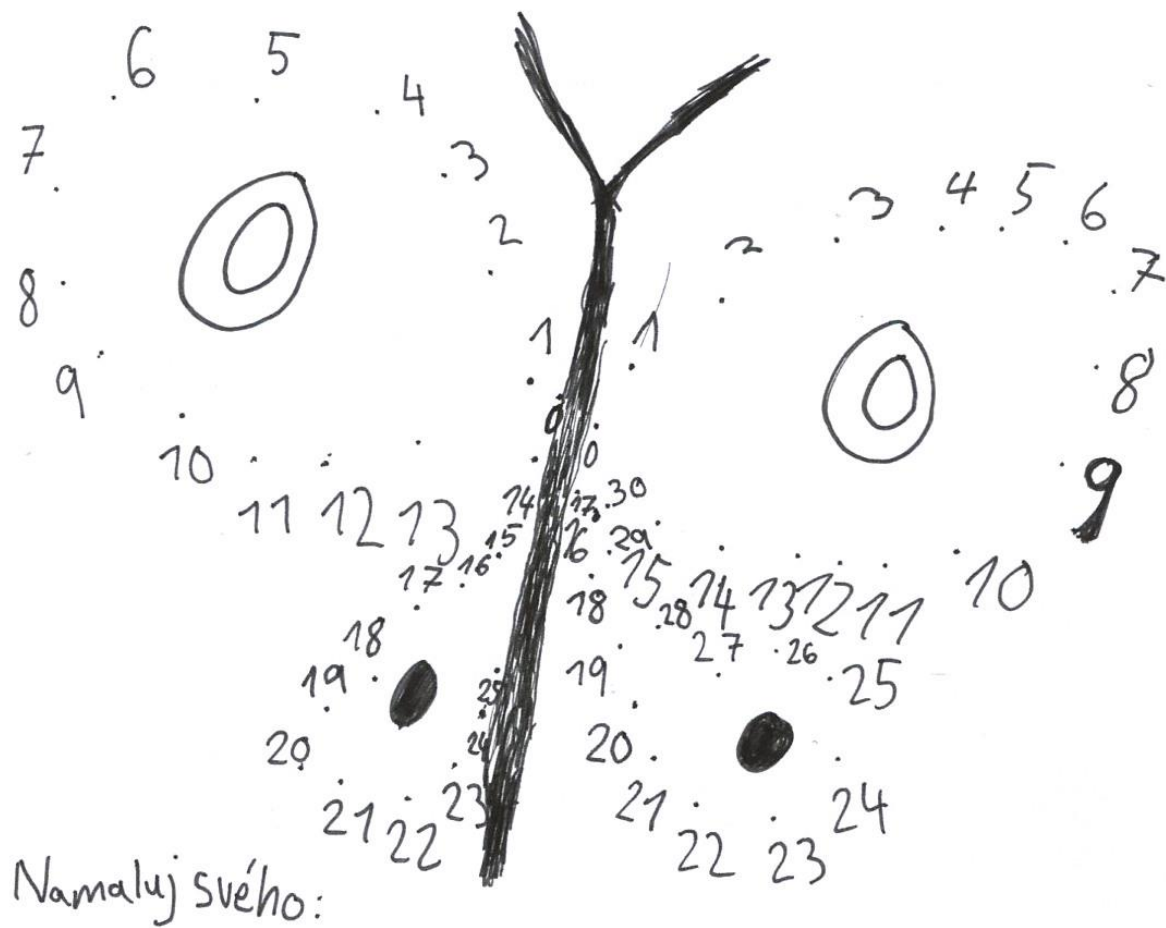
MODRÁ ŽLUTÁ
ZELENÁ FIALOVÁ
BARVA ČERNÁ
ČERVENÁ BÍLÁ

M	I	U	N	Č	Á	Í
Ž	O	Á	B	E	V	Á
L	Z	D	A	R	Ø	N
U	E	Á	R	N	L	E
T	L	D	V	Á	A	V
Á	E	Ě	A	L	I	R
O	N	N	L	Í	F	E
V	Á	H	A	B	M	Č

Písmena, co ti vyjdou,
seskla-dej tak, aby
ti vycházelo slovo, a napiš
sem: _____

Sofie, Týna

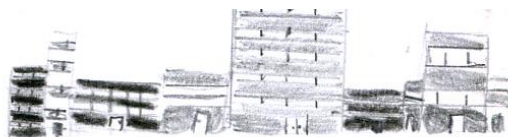

Nora

Bohouš 7.B

ČERNOBÍLÉ MĚSTO

Zlý černokněžník vzal městu barvy.

Abys vrátil městu barvy, musíš najít

cestu k cíli. Potom řekni klíčové slovo,
ke kterému ti dám mlhavé nápovědy.

První písmeno zjistiš tak, že vezmeš 3.
písmeno od slova modrá.

Potom vezmi 3. písmeno od slova žlutá.

Poté vezmi 1. písmeno od slova hnědá.

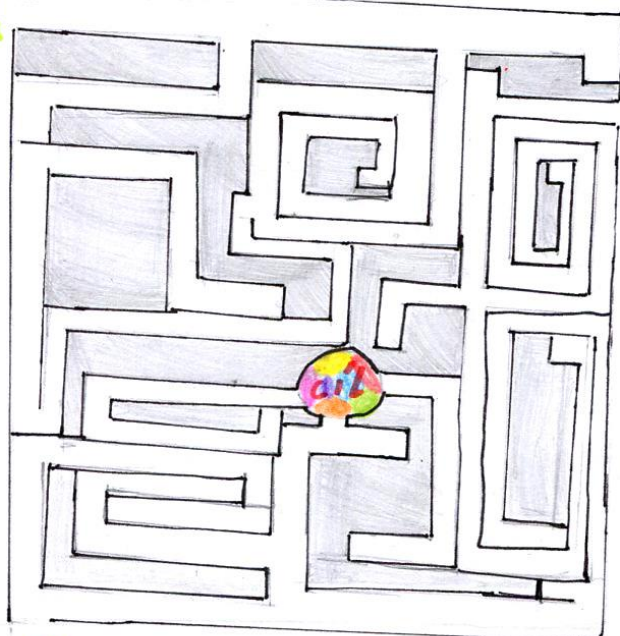
Potom vezmi 3. písmeno od slova oranžová.

Výsledek napiš a nakresli klíčové slovo.

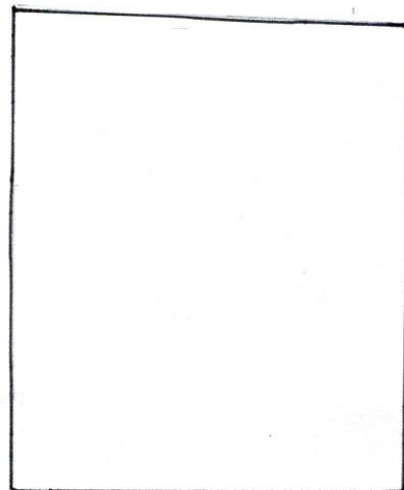
BLUDIŠTĚ

najdi cestu k BARYM

A

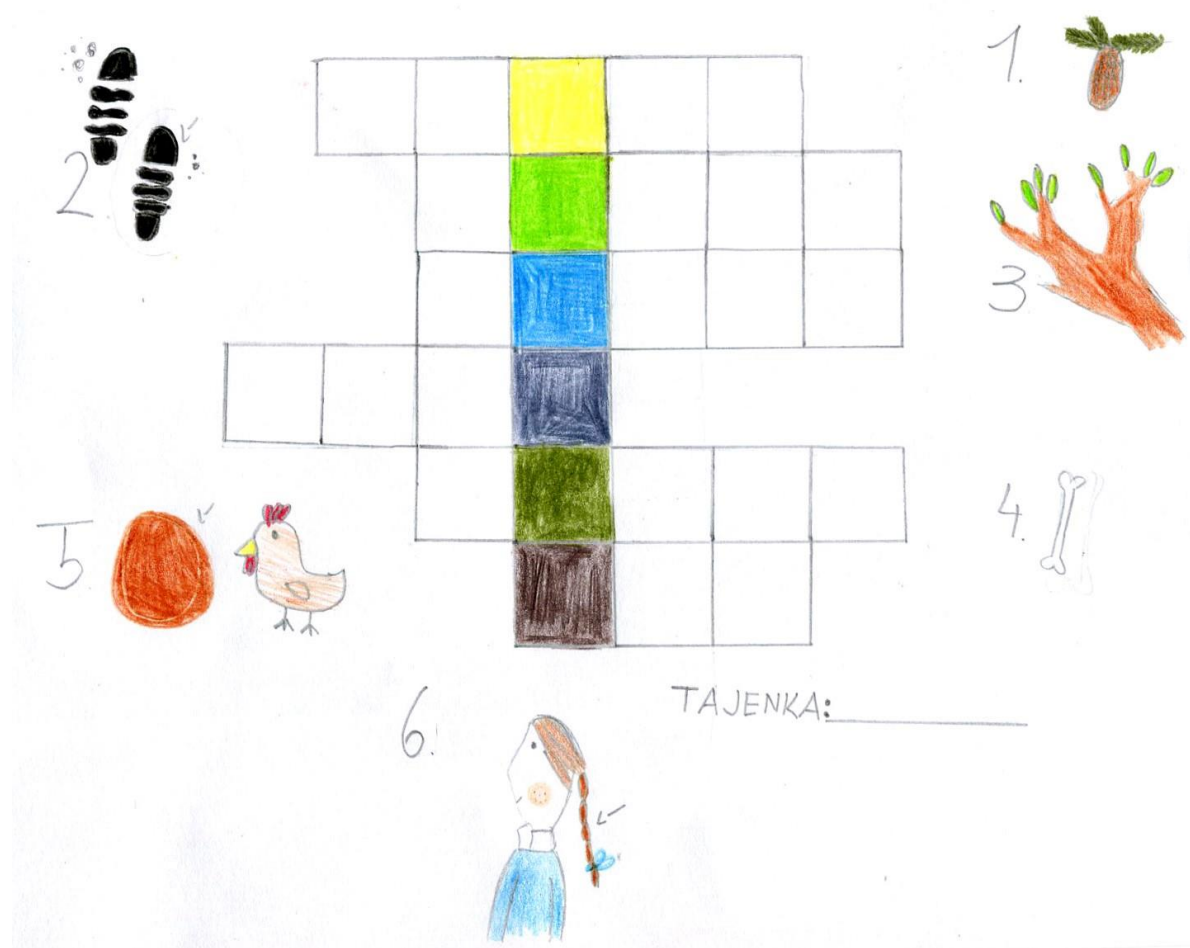

B

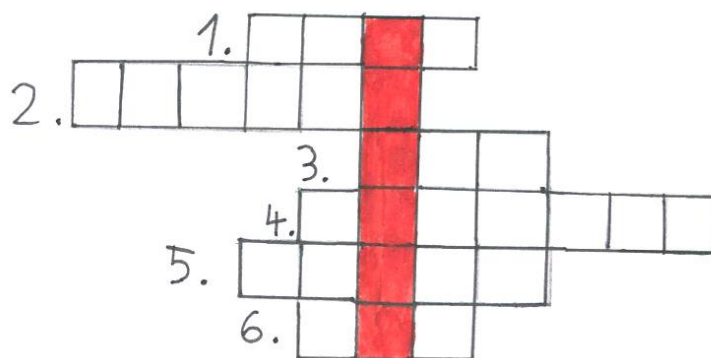
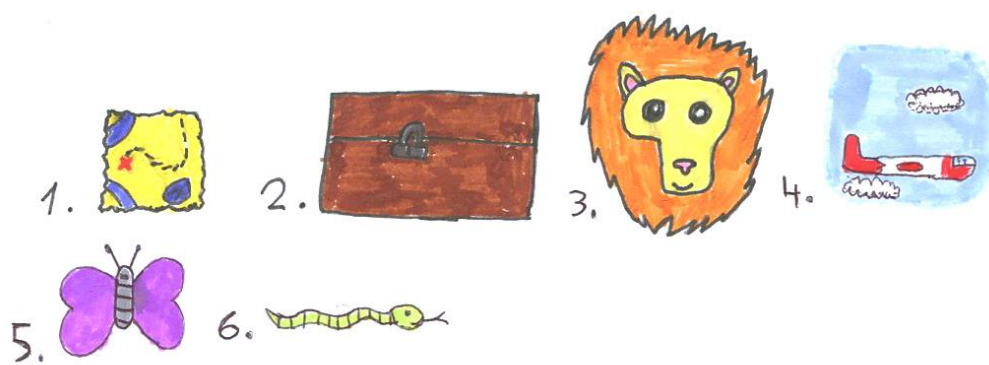

klíčové slovo

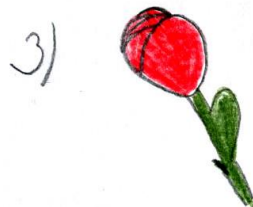
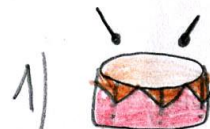
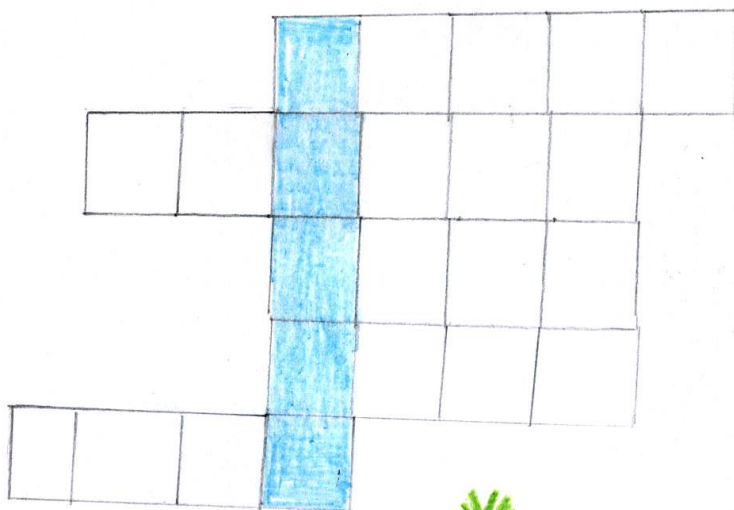
Aňa

Johy

Oskar

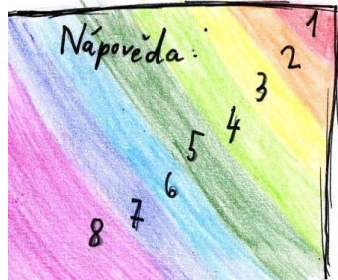

Jaká je vaše oblíbená _____?

Nela

Spoj tečky podle barvy a vpravo
doplň barvy podle toho
co ti za číslo vyjde
dole vpravo

Co ti vyšlo: t š a a
u a

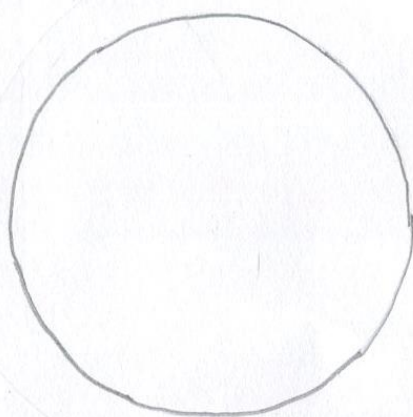
Co ti vyšlo: a e t

$$\begin{aligned} &= (9 \cdot 5) - 4 = \\ &= 48 - (15 - 4) = \\ &= (10 + 6) + 10 = \\ &= 36 - (4 + 3) = \end{aligned}$$

Týna

Z	A	A	O	S	E	L	Ř	K
Ř	Ž	N	N	T	B	A	B	O
I	L	E	T	O	B	R	A	Z
L	U	L	A	J	O	D	R	E
A	T	E	L	A	P	O	V	L
M	A	Z	P	N	A	M	A	I

NAJDI:
 ŽLUTÁ, MALÍŘ, STOJAN,
 OBRAZ, OSEL, MODRÁ,
 PALETA, Č*ZELENÁ,
 PLÁTNO, KOZEL, BARVA.

DO KROUŽKU NAKRESLI
 2 SLOVA, KTERÁ SE NEHODÍ
 K TÉMATU BARVY A MALOVÁNÍ.

Johy

BAREVNÁ OSMISMĚRKA

á	n	e	v	r	e	č	t	f	á	b
v	á	á	n	e	l	e	z	i	v	é
o	ž	l	r	č	o	r	á	a	o	ž
ž	á	í	ů	v	m	n	r	l	l	o
n	d	b	ž	t	č	á	é	o	ě	v
a	ě	ě	o	l	t	ě	l	v	t	á
r	n	m	v	e	u	č	s	á	p	s
o	h	p	á	ž	h	t	š	m	t	a
h	o	a	m	o	d	r	á	ž	b	t

Objev barvy:
 bílá, zelená,
žlutá, černá,
ružová, modrá,
fialová, tělová,
červená, oranžová,
hnědá, béžová.

Hanča

Kristýna

Barevná hra

Bylo nebylo za sedmero horami a za sedmero řekami nejšťastnější království v pohádkovém světě. Byl tam hodný král a hodní poddaní. Jednoho dne tam přišel čaroděj jménem Černá Ruka a sebral jim všechny barvy. Král nechal vyhlásit, že ten, kdo je zachrání, dostane Řád Nejvyšší barvy. Nikdo však nepřišel.

Musíš projít barevnou stezkou a sesbírat barvy a zachránit království.

Žlutá Můžeš jít v pohodě dál.

Červená Běž dva kroky dopředu.

Modrá Stojíš jedno kolo.

Zelená Běž dva kroky dozadu.

Kája a Emča

start

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

cíl

15.

14.

13.

Mac cake

Ingredience: /1 vejce/vločky/ 1 banán/

Potřebné věci: /hrnek/talíř/

Začneme tím, že vejce rozklepneme do hrnku,

pak nasypeme i vločky, záleží na vás, jakou hustotu chcete mít.

Na prkýnku nakrájíte banán, ten dáte do hrnku.

Hrnek dáte do mikrovlnky, ohřejete 3 min.

Koláč vyklepnete na talíř, ozdobte kokosovým cukrem a ať vám chutná!

To stejné můžete udělat i s hruškou a jablkem.

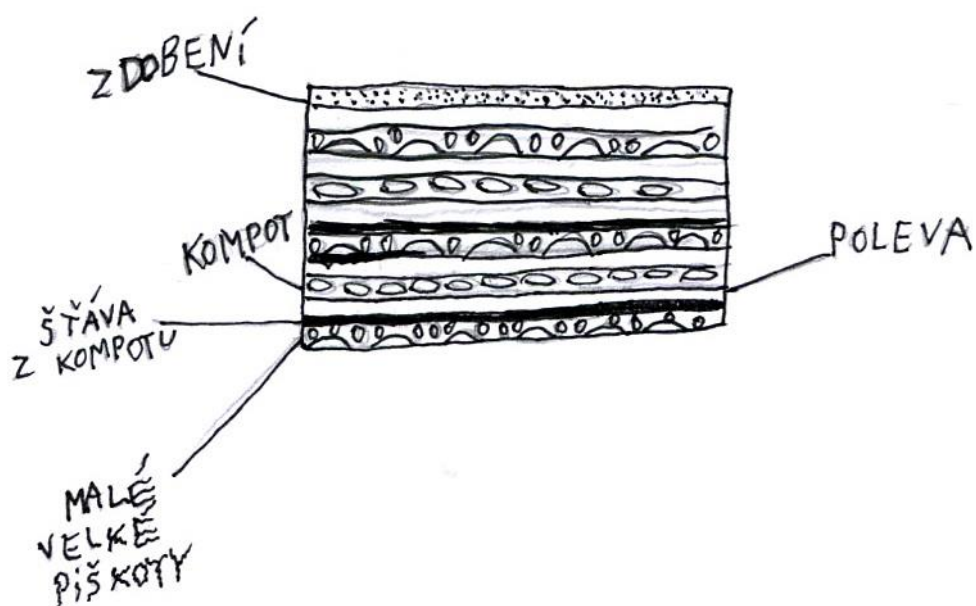
Oli

Recept na dort, co se nepeče

Nejdříve připravíme tyto suroviny:

Pudink v prášku, mléko, tvaroh, dlouhé a krátké piškoty, kompot

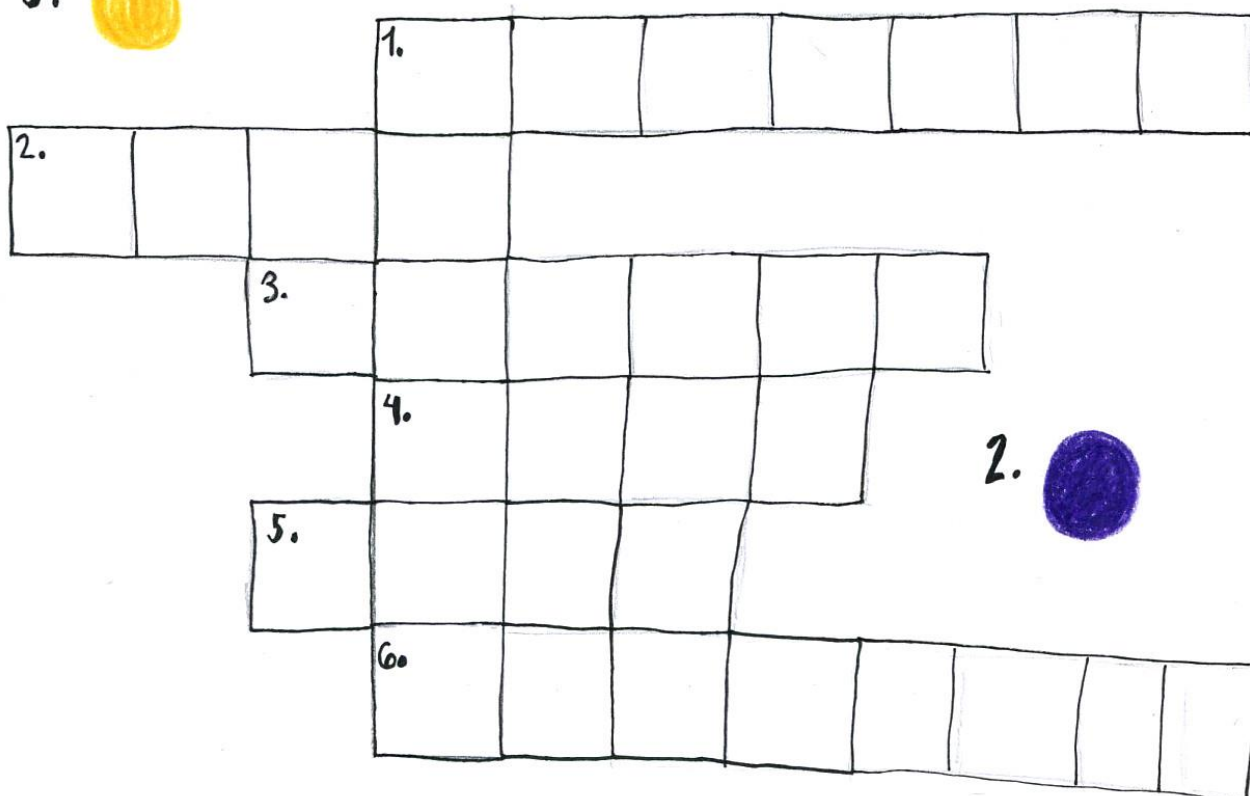
Vezměte hrnec a dejte do něj mléko a pudink v prášku, chvíli míchejte, ale nedělejte pudink celý, aby tam šel dát tvaroh. Zamíchejte (tentokrát pořádně), tradá a poleva je na světě. Potom dejte na dno dortu dlouhé piškoty a díry nechte na malé piškoty. Dejte na piškoty kompot tak, aby zbyl na další vrstvy. Potom polejte piškoty šťávou z kompotu. Opět přiměřeně. Nakonec polejte vychladlou polevou a to je jedna vrstva. Už jen dělejte další vrstvy. A když je forma plná, nakonec nechte zpevnit v lednici. Ozdobte a dort je na světě!

Maty

NĚMECKÁ KŘÍŽOVKA

5.

Tajenka: _____

1. únor

3.

4.

6. listopad

Ema

Jednoho dne šla Monika ven a začal se kolem ní vířit barevný vír. Monika se ocitla v divně-
barevném světě.

